"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଘରର ରାସ୍ତା ବତାଇବା ପାଇଁ, ଯଦି ତୁମେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ରହିବ ତେବେ ଏହି ରାସ୍ତାକୁ ସହଜରେ ଦେଖିପାରିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ସଙ୍ଗମ ଯୁଗରେ ଏପରି କେଉଁ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି, ଯାହାଦ୍□ାରା ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ମୋହଜିତ୍ କୁହାଯିବ?

ଉତ୍ତର**:-** ସଙ୍ଗମରେ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅମର କଥା ଶୁଣାଇ ଅମର ଆତ୍ମାର ଜ୍ଞାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଲା ଯେ ଏହା ହେଉଛି ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅବିନାଶୀ ଡ୍ରାମା, ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ନିଜ-ନିଜର ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଅନ୍ୟ ଏକ ଶରୀର ଧାରଣ କରୁଛି, ଏଥିରେ କାନ୍ଦିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ହିଁ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ମୋହଜିତ୍ କୁହାଯାଉଛି । ସେଠାରେ ମୃତ୍ୟୁର ନାମ ରହିବ ନାହିଁ । ଖୁସି-ଖୁସିରେ ପୁରୁଣା ଶରୀର ଛାଡି ନୂଆ ଧାରଣ କରିଥା'ନ୍ତି ।

ଗୀତ**:-** ନୟନ ହୀନ କୋ ରାହ ଦିଖାଓ ପ୍ରଭୂ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମଧୁର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆତ୍ମିକ ବାବା କହୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ତୁମକୁ ରାସ୍ତା ତ' ଦେଖାଉଛି କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ବସ । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବସିଲେ ତୁମକୁ ବହୁତ ସହଜ ଭାବେ ରାସ୍ତା ଦେଖାଯିବ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଅଧାକଳ୍ପ ଭ୍ରମିତ ହୋଇଛ । ଭକ୍ତି ମାର୍ଗର ଅନେକ ସାମଗ୍ରୀ ରହିଛି । ଏବେ ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଯେ ଅବିନାଶୀ ପିତା ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଛି । ଦୁନିଆର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଈଶ୍□ର କେଉଁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତି, ଗତି-ସଦ୍‌ଗତିର ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ମୁକ୍ତି କୁହାଯାଏ । ଆତ୍ମା ଶରୀର ବିନା କିଛି ବି କହିପାରିବ ନାହିଁ । କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍□ାରା ହିଁ ଶବ୍ଦ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଥାଏ, ମୁଖ ଦ୍□ାରା ଶବ୍ଦ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୁଏ । ମୁଖ ନ ଥିଲେ ଶବ୍ଦ କେଉଁଠାରୁ ଆସିବ । କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମାକୁ ଏହି ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ମିଳିଛି । ତୁମେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ବିକର୍ମ କରିଥାଅ । ଏହି ବିକର୍ମ ଛି-ଛି କର୍ମ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରାବଣ ନ ଥାଏ ତେଣୁ କର୍ମ ଅକର୍ମ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ସେଠାରେ ୫ ବିକାର ନ ଥାଏ । ତାହାକୁ ସ୍□ର୍ଗ କୁହାଯାଏ । ଭାରତବାସୀ ପ୍ରଥମେ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ଥିଲେ, ଏବେ ପୁଣି ନର୍କବାସୀ କୁହାଯିବ । ସମସ୍ତେ ବିଷୟ ବୈତରଣୀ ନଦୀରେ ଉବୁଟୁବୁ ହେଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପରକୁ ଦୁଃଖ ଦେଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ କହୁଛନ୍ତି, ବାବା, ଏପରି ଜାଗାକୁ ନେଇ ଚାଲ, ଯେଉଁଠି ଦୁଃଖର ନାମ ନ ଥିବ । ତାହା ତ ଯେତେବେଳେ ଭାରତ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଦୁଃଖର ନାମ ହିଁ ନ ଥିଲା । ଆମେ ସ୍□ର୍ଗରୁ ନର୍କକୁ ଆସିଗଲେ ଏବେ ପୁନର୍ବାର ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବାର ଅଛି । ଏହା ହେଉଛି ଖେଳ । ବାବା ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ସତ୍‌ସଙ୍ଗ ଏଇଠି ତୁମେ ସତ୍ୟ ପିତାଙ୍କୁ ମନେପକାଉଛ, ସିଏ ହିଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ରଚୟିତା, ତାଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ବାବା ହିଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେବେ ନା । ଲୌକିକ ପିତା ଥିବା ସତ୍ତ୍□େ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ହେ ଭଗବାନ, ହେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଦୟାକର, ଏହିଭଳି ସ୍ମରଣ କରିଥାଆନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଧକ୍କା ଖାଇ-ଖାଇ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଯେ ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମକୁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ଦିଅନ୍ତୁ । ଏହା ତ' କେବଳ ବାବା ହିଁ ଦେଇ ପାରିବେ, ତାହା ପୁଣି ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ । ହିସାବ କରିବା ଉଚିତ୍ ନା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏମାନଙ୍କର ଯେବେ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ନିଶ୍ଚିତ କମ୍ ମନୁଷ୍ୟ ଥିବେ । ଏକ ଧର୍ମ ଥିଲା, ଏକ ହିଁ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ତାକୁ ହିଁ ସ୍□ର୍ଗ ବା ସୁଖଧାମ କୁହାଯାଏ । ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ, ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ତମୋପ୍ରଧାନ କୁହାଯିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ପ୍ରଥମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ପୁଣି ସତ୍ତ୍□-ରଜୋ- ତମୋ ହୋଇଥାଏ । ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ କୁହାଯିବ । ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମହାତ୍ମାଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ମହାତ୍ମାମାନେ ତ' ଜନ୍ମ ନେଇ ପୁଣି ବଡ ହେବା ପରେ ବିକାରର ଅନୁଭବ କରି ଘରଦ୍□ାର ଛାଡି ଚାଲିଯାଆନ୍ତି । ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତ' ବିକାର କ'ଣ ଜଣା ନ ଥାଏ ତେଣୁ ସେମାନେ ନିଷ୍ପାପ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ମହାତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କୁହାଯାଏ । ଦେବତାମାନଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କରନ୍ତି - ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ... ସାଧୁମାନଙ୍କର ଏପରି ମହିମା କେବେ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ବାବା ହିଂସା ଏବଂ ଅହିଂସାର ଅର୍ଥ ବୁଝାଇଛନ୍ତି । କାହାକୁ ମାରିବା, ଏହାକୁ ହିଂସା କୁହାଯାଏ । ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେବା ଏହା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ବଡ ହିଂସା । ଦେବତାମାନେ ହିଂସକ ନୁହନ୍ତି । ସେମାନେ କାମ ବିକାରର ଅଧିନ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଆସିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବତା ଥାଆନ୍ତି । ଏଠାରେ କେହି ବି ନିଜକୁ ଦେବତା କହି ପାରିବେ ନାହିଁ । ନିଜକୁ ଭାବିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଆମେ ହେଉଛୁ ପାପୀ, ନୀଚ, ବିକାରୀ । ତେବେ ନିଜକୁ ଦେବତା କିପରି କହିପାରିବେ? ତେଣୁ ତ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ କହି ଦେଇଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ହିଁ ଥିଲା । ହିନ୍ଦୁ ଅକ୍ଷର ତ' ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ ଶବ୍ଦରୁ ବାହାର କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପୁଣି ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ କହିଦେଇଛନ୍ତି । ତୁମେ ଯଦି କହିବ, ଆମେ ଦେବତା ଧର୍ମର, ତେବେ ବି ହିନ୍ଦୁ ତାଲିକାରେ ଲେଖିଦେବେ । କହିବେ, ଆମ ତାଲିକାରେ

ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ହିଁ ଅଛି । ପତିତ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ନିଜକୁ ଦେବତା କହି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ ପୂଜ୍ୟ ଦେବତା ଥିଲୁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଜାରୀ ହୋଇଛୁ । ପୂଜା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ଶିବଙ୍କର ହିଁ କରାଯାଏ, ପୁଣି ପୂଜାରୀମାନେ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ଦେବୀ ତ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳେ ନାହିଁ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳେ ନାହିଁ । ଜଣେ ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାରୀ ପିତା, ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଶରୀରଧାରୀ ପିତା । ସାକାରୀ ପିତା ଥାଇ ମଧ୍ୟ ହେ ଭଗବାନ, ହେ ପରମପିତା କହିଥାଆନ୍ତି । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ । ତେବେ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ପତି ଓ ପତ୍ନୀ ହାଫ୍ ପାର୍ଟନର ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧା ଭାଗୀଦାର ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଅଧା ଭାଗ ମିଳିବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରଥମେ ଅଧା ଅଲଗା କରି ପତ୍ନୀକୁ ଦେବା ପରେ ବାକି ଅଧା ଅଂଶ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ଆଜିକାଲି ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇ ଦେଉଛନ୍ତି । କେତେକଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବହୁତ ମୋହ ଥାଏ, ଭାବନ୍ତି ଯେ ଆମେ ମରିଗଲା ପରେ ସନ୍ତାନ ହିଁ ହକ୍ଦାର ହେବ । ଆଜିକାଲିର ପିଲାମାନେ ତ ବାପା ଚାଲି ଗଲା ପରେ ମା'ଙ୍କୁ ପଚାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । କେତେକ ମାତୃ ସ୍ନେହୀ ଅଛନ୍ତି, ଆଉ କେହି ପୁଣି ମାତୃ ଦ୍ରୋହୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ଅଧିକାଂଶ ସନ୍ତାନ ମାତୃଦ୍ରୋହୀ ହେଉଛନ୍ତି । ସବୁ ପଇସା ଫାଲ୍ତୁରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ଉଡାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଧର୍ମର ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ କେତେକ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି ମାତାପିତାଙ୍କୁ ବହୁତ ହଇରାଣ କରନ୍ତି । ଏବେ ପିଲାମାନେ ଗୀତ ଶୁଣିଲେ, କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମକୁ ସୁଖର ରାସ୍ତା ଦେଖାଅ - ଯେଉଁଠି ସୁଖ ଅଛି । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ତ' ସୁଖ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତ ଏତିକି ବି ବୁଝି ପାରୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଶିବ ଅଲଗା, ଶଙ୍କର ଅଲଗା । ବାସ୍ ମୁଣ୍ଡ ପିଟୁଥାଅ, ଶାସ୍ତ୍ର ପଢୁଥାଅ । ଆଚ୍ଛା, ଏଥିରୁ କ'ଣ ମିଳିବ, କିଛି ହେଲେ ବି ଜଣା ନାହିଁ । ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସୁଖର ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସୁଖ ବି ଅଛି ତ ଶାନ୍ତି ବି ଅଛି । ଭାରତରେ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ଥିଲା, ଏବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଭକ୍ତି କରି ଦ୍□ାର-ଦ୍□ାର ଭ୍ରମିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଶାନ୍ତିଧାମ, ସୁଖଧାମକୁ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଆମେ କେବଳ ଆପଣଙ୍କୁ ମନେପକାଇବୁ, ଆପଣଙ୍କ ଠାରୁ ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଭୁଲି ଯିବାର ଅଛି । ଏକା ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବାର ଅଛି । ଆତ୍ମାକୁ ଏଇଠାରେ ହିଁ ପବିତ୍ର ହେବାର ଅଛି । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ନ ହେଲେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡିବ । ପଦ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯୋଗର ମେହେନତ କର । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆଉ କୌଣସି ସତସଙ୍ଗ ଆଦିରେ ଏପରି ନାହିଁ ଯେଉଁଠାରେ ଏପରି କହିବେ - ହେ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ । ଏହା ହେଉଛି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ, ଯାହାକି ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମିଳୁଛି । ରୁହ ଅର୍ଥାତ ନିରାକାର । ଶିବ ମଧ୍ୟ ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି ନା । ତୁମର ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ, ବହୁତ ଛୋଟ । ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ବିନା ତାକୁ କେହି ଦେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ବାବା ହିଁ ଦିଅନ୍ତି । ଭକ୍ତମାନେ ବସି ହନୁମାନ, ଗଣେଶ ଆଦିଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କିପରି ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ହିଁ ହେଉଛି ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିଦାତା । ଯିଏ ବହୁତ ଭକ୍ତି କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ହିଁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଫାଇଦା କିଛି ବି ହୁଏ ନାହିଁ । କେବଳ ଖୁସି ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ପାପ ତ କରିଥା'ନ୍ତି । କିଛି ବି ତ ମିଳେ ନାହିଁ । ପାଠ ପଢା ବିନା କ'ଣ କିଛି ହୋଇପାରିବ । ଦେବତାମାନେ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହୁଅ ନା । ଆଉ ସବୁ ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ସାକ୍ଷାତ୍କାର । ବାସ୍ତବରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ସହିତ ଝୁଲିବା, ସ୍□ର୍ଗରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିବା ଏହା ତ ପାଠପଢା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଯେତିକି ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବ, ସେତିକି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ଭଗବାନଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ବୋଲି ଗାୟନ ରହିଛି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଆତ୍ମା ଏହି ପଦ ପାଇଛନ୍ତି । ତୁମର ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଦେବତା ଧର୍ମରେ ଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ କୁଳରେ ଥିଲା । ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ଏହା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ରାଧା କୃଷ୍ଣଙ୍କର ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କ'ଣ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା । ଦୁଇଜଣ ଅଲଗା-ଅଲଗା ରାଜ୍ୟର ଥିଲେ । ପୁଣି ସ୍□ୟମ୍ବର ପରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଏହି ସବୁ କଥା ବାବା ହିଁ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ସ୍□ର୍ଗର ରାଜକୁମାର-ରାଜକୁମାରୀ ହେବା ପାଇଁ ପଢୁଛ । ରାଜକୁମାର କୁମାରୀଙ୍କର ଯେତେବେଳେ ସ୍□ୟଂବର ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ନାମ ବଦଳିଯାଏ । ତେବେ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି ବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବ ତେବେ ତୁମେ ଦେବତା ହୋଇପାରିବ । ତୁମେ ହେଉଛ ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ, ସେମାନେ ହେଲେ ଗର୍ଭଜାତ ସନ୍ତାନ । ଦୁନିଆର ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହାତଗଣ୍ଠି ପକାଇଥାନ୍ତି କାମ ଚିତାରେ ବସାଇବା ପାଇଁ । ଏବେ ତୁମେ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ କାମ ଚିତାରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଜ୍ଞାନ ଚିତାରେ ବସାଇବା ପାଇଁ ହସ୍ତଗଣ୍ଠି ବାନ୍ଧୁଛ । ତେଣୁ ବିକାରକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଠିକାର ପିଲାମାନେ ତ' ଲଢେଇ-ଝଗଡା କରି ପଇସା ଆଦି ସବୁ ବରବାଦ୍ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ଦୁନିଆରେ ବହୁତ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର ହୋଇଗଲାଣି । ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ବେମାରୀ ହେଉଛି ସିନେମା ଦେଖିବା । ଭଲ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବାଇସ୍କୋପ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇ ଖରାପ ହୋଇଯାଇଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ବି.କେ.ମାନଙ୍କୁ ବାଇସ୍କୋପ ଦେଖିବାକୁ ଯିବାକୁ ମନା । ହଁ, ଯିଏ ମଜବୁତ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଯାଇ ସେବା କର । ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଅ ଯେ ଏହା ତ ହେଉଛି ହଦ୍ର ବାଇସ୍କୋପ୍ । ବେହଦର ବାଇସ୍କୋପ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ବେହଦର ବାଇସ୍କୋପରୁ ହିଁ ହଦର ଏହି ମିଛ ବାଇସ୍କୋପ୍ ତିଆରି ହୋଇଛି ।

ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଯେ ମୂଳ ବତନ , ଯେଉଁଠି ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ରହନ୍ତି, ପୁଣି ମଝିରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବତନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି

। ଏହା ହେଉଛି ସାକାର ବତନ । ସାରା ଖେଳ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଚାଲେ । ଏହି ଚକ୍ର ଘୂରି ଚାଲିଥାଏ । ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବାର ଅଛି । ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଳଂକାର ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ । ଆଜି ଭଲ ଭାବରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି, କାଲି ତଳକୁ ଚାଲିଯାଇଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଅଳଙ୍କାର ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଇଁ ଦେଖାନ୍ତି ଯେ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଦ୍□ାରା ଅକାସୁର ବକାସୁର ଆଦିକୁ ମାରିଲେ । ତାଙ୍କୁ ତ ଅହିଂସା ପରୋମ ଧର୍ମ କୁହାଯାଉଛି ପୁଣି ସେ ହିଂସା କିପରି କରିବେ! ଏହା ସବୁ ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ସାମଗ୍ରୀ । ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଅ ଶିବଙ୍କର ଲିଙ୍ଗ ନିଶ୍ଚିତ ଥିବ । କେବଳ ତାଙ୍କର ନାମ ଅଲଗା-ଅଲଗା ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ମାଟିର ଅନେକ ଦେବୀ ମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରନ୍ତି । ହଜାର ହଜାର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ସଜାନ୍ତି । ତିଆରି କରି ପୂଜା କରନ୍ତି , ପାଳନା କରି ପୁଣି ପାଣିରେ ବୁଡାଇ ଦିଅନ୍ତି । କଣ୍ଢେଇ ପୂଜାରେ କେତେ ପଇସା ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି ହେଲେ କିଛି ବି ତ ମିଳିଲା ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଏହାସବୁ ପଇସା ବରବାଦ କରିବାର ଭକ୍ତି ଅଟେ, ଯାହାଦ୍□ାରା ସିଡିରୁ ତଳକୁ ଖସି ଆସିଛନ୍ତି । ବାବା ଆସିଲେ, ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଉନ୍ନତିର କଳା ହୋଇଥାଏ । ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିଧାମ-ସୁଖଧାମକୁ ନେଇ ଯାଆନ୍ତି । ଏଠାରେ ପଇସା ବରବାଦ କରିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତୁମେ ପଇସା ବରବାଦ କରି-କରି ଦେବାଳିଆ ହୋଇଯାଇଛ । ସ୍□ଚ୍ଛଳ ଏବଂ ଦେବାଳିଆ ହେବାର କଥା ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏଇ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ରାଜ କୁଳର ଥିଲ ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର ଶିକ୍ଷା ବାବା ଦେଉଛନ୍ତି । ସେହି ପଣ୍ଡିତମାନେ ତିଜରୀ କଥା ବା ତୃତୀୟ ନେତ୍ରର କଥା, ଅମର କଥା ଶୁଣାନ୍ତି । ସେସବୁ ମିଛ । କିନ୍ତୁ ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ତିଜରୀର କଥା, ଯାହା ଦ୍□ାରା ଆତ୍ମାର ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଖୋଲିଯାଉଛି । ସାରା ଚକ୍ର ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଯାଉଛି । ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳୁଛି, ଅମରକଥା ମଧ୍ୟ ଶୁଣୁଛ । ଅମର ବାବା ତୁମକୁ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି - ଅମରପୁରୀର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି । ଅମରପୁରୀରେ ତୁମର କେବେ ବି ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ' ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କେତେ କାଳର ଭୟ ରହୁଛି । ସେଠାରେ ଡରିବାର, କାନ୍ଦିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଖୁସିରେ ପୁରୁଣା ଶରୀର ଛାଡି ନୂଆ ନିଅନ୍ତି । ଏଠାରେ ଦେହତ୍ୟାଗ କଲେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ କେତେ କାନ୍ଦନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି କାନ୍ଦିବାର ଦୁନିଆ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ତ ହେଉଛି ପୂର୍ବ-ନିର୍ମିତ ଡ୍ରାମା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ନିଜ-ନିଜର ଅଭିନୟ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ଏଇ ଦେବତାମାନେ ମୋହଜିତ୍ ଅଟନ୍ତି ନା । ଏଇ ଦୁନିଆରେ ତ ଅନେକ ଗୁରୁ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ଠାରୁ ଅନେକ ମତ ମିଳୁଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ନିଜସ୍□ ମତ ଥାଏ । ସନ୍ତୋଷୀ ଦେବୀ ବୋଲି ଜଣେ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ପୂଜା ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ସନ୍ତୋଷୀ ଦେବୀମାନେ ତ' ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହେବେ, ଏଠାରେ କୁଆଡୁ ଆସିବେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବତାମାନେ ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥାଆନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ କିଛି ନା କିଛି ଆଶା ରହିଥାଏ । ସେଠାରେ କୌଣସି ଆଶା ନ ଥାଏ । ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ପଦମ୍ପତି ହୋଇଯାଉଛ । କୌଣସି ଅପ୍ରାପ୍ତ ବସ୍ତୁ ନ ଥାଏ, ଯାହାର ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ଚିନ୍ତା ହେବ । ସେଠାରେ ଚିନ୍ତା ହିଁ ନ ଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ହିଁ ହେଉଛି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତି ଦାତା । ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଖୁସି ହିଁ ଖୁସି ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଏପରି ବାବାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ମନେପକାଇବା ଉଚିତ୍ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ହିଁ ତୁମର ପାପ ଭସ୍ମ ହେବ ଆଉ ତୁମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇ ଯିବ । ଏହା ହେଉଛି ବୁଝିବାର କଥା । ଯେତେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବ, ସେତେ ତୁମର ପ୍ରଜା ତିଆରି ହେବେ ଆଉ ତୁମେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ଏହା କୌଣସି ସାଧୁମାନଙ୍କର କଥା ନୁହେଁ । ଏ କଥା ଭଗବାନ ବସି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମୁଖ ଦ୍□ାରା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେଉଛ । ଏବେ ତୁମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହେବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ କାହିଁକିନା ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ଯିବାର ଅଛି, ତେଣୁ କେବେହେଲେ ପତିତ ହେବାର ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ଏହି ବ୍ରତ ଶିଖାଇଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ ପୁଣି ଅନେକ ପ୍ରକାରର ବ୍ରତ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ମତରେ ଚାଲି ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହି ସନ୍ତୋଷୀ ଦେବୀ ହେବାର ଅଛି । ଏଠାରେ କୌଣସି ବି ଆଶା ରଖିବାର ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତି କରି ପଦ୍ମପତି ହେବାର ଅଛି ।

(୨) ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ କରୁଥିବା ସାଧନ ହେଉଛି ସିନେମା । ତେଣୁ ତୁମକୁ ସିନେମା ଦେଖିବାକୁ ମନା କରାଯାଇଛି । ଯଦି ତୁମେ ବାହାଦୁର ଅଟ, ତେବେ ହଦ ଏବଂ ବେହଦର ବାଇସ୍କୋପର ରହସ୍ୟକୁ ଜାଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଅ । ସେବା କର ।

ବରଦାନ**:-** ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ତଥା ସେବାରେ ବିଧି ପୂର୍ବକ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଭବ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଧି ପୂର୍ବକ ଜୀବନ । କୌଣସି ବି କାର୍ଯ୍ୟ ସେତେବେଳେ ସଫଳ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ତାହା ବିଧିପୂର୍ବକ ଭାବରେ କରାଯାଇଥାଏ । ଯଦି କୌଣସି କଥାରେ ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ବା ସେବାରେ ବୃଦ୍ଧି ହେଉ ନାହିଁ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କୌଣସି ବିଧିରେ କମି ରହିଛି ତେଣୁ ଚେକ୍ କର ଅମୃତବେଳାଠାରୁ ରାତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ମନ-ବଚନ-କର୍ମ ଅଥବା ସମ୍ପର୍କ ବିଧିପୂର୍ବକ ରହିଛି ତ ଅର୍ଥାତ୍ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଛି ତ? ଯଦି ହୋଇନାହିଁ ତେବେ କାରଣକୁ ଚିନ୍ତା କର ଏବଂ ତା'ର ନିବାରଣ କର, ତେବେ ଆଉ ନିରାଶ ହେବ ନାହିଁ । ଯଦି ତୁମର ଜୀବନ ବିଧି ପୂର୍ବକ ଅଟେ ତେବେ ବୃଦ୍ଧି ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ଏବଂ ତୁମେ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ସ୍□ଚ୍ଛତା ଏବଂ ସତ୍ୟତାରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବା ହିଁ ସଚ୍ଚା ପବିତ୍ରତା ଅଟେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶାରା:- ନିଜ ପ୍ରତି ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ସଂକଳ୍ପ ଦ୍□ାରା ଯୋଗର ଶକ୍ତିଗୁଡିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କର ।

ଯେତେବେଳେ ବାଣୀ ଦ୍□ାରା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସିଦ୍ଧି ମିଳୁ ନାହିଁ ସେତେବେଳେ କହୁଛ ଇଏ ବାଣୀ ଦ୍□ାରା ବୁଝିବେ ନାହିଁ, ବରଂ ଶୁଭଭାବନା ଦ୍□ାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବେ । ଯେଉଁଠି ବାଣୀ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସଫଳ କରିପାରିବ ନାହିଁ ସେଠାରେ ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତିର ସାଧନ ଶୁଭ ସଂକଳ୍ପ, ଶୁଭଭାବନା ଏବଂ ନୟନର ଭାଷା ଦ୍□ାରା ଦୟା ଏବଂ ସ୍ନେହର ଅନୁଭୂତି ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସିଦ୍ଧ କରିଦେଇପାରିବ ।